

**Pécsi Tudományegyetem
Állam – és Jogtudományi Kar
Doktori iskola**

dr. Buzás Gábor

Közigazgatás – rendészet – rendőri intézkedés

Doktori értekezés tézisei

Témavezető:

Dr. Balla Zoltán

Budapest, 2010.

I. A kutatás tárgya, célja és módszere

I. 1. A kutatás tárgya, a kitűzött kutatási feladat rövid összefoglalása

Az általam célul tűzött feladat a rendőri intézkedésnek, mint a rendészeti tevékenység leggyakrabban alkalmazott eszközének vizsgálata, illetve rendszertani elhelyezése az alkotmányos keretek és a közigazgatási jog alkotta működési – szabályozási keretben.

A rendészettel sokan, sokféleképpen foglalkoztak illetve foglalkoznak. Emiatt olyan kutatási témát választottam, ami a tudományos elemzés útján elvezethet a rendőri intézkedések gyakorlati alkalmazásának vizsgálatához és talán jobbításához is. A kutatásban, illetve a dolgozat készítésében a gyakorlati tapasztalataimat is felhasználtam.

A doktori értekezés egyrészt áttekintést nyújt a rendészet fogalmáról – a fogalom elemeit érintő vitákról, nézetekről – a rendészet fejlődéséről. Vázolja a rendőri intézkedéseket érintő aktuális problémákat és próbál választ adni arra a kérdésre, hogy miként lehetne az intézkedések szabályozására a XXI. század követelményeinek megfelelő elveket és szabályokat alkalmazni.

Másrészt megpróbáltam a rendvédelmi szervek – különösen a rendőrség – működésében fellelhető visszásságokat bemutatni és bizonyítani ezek hatását akár a rendőrség napi működésére így a rendőri intézkedésekre is.

A kutatás tárgya tehát a közigazgatás egy speciális területe a rendészet, és ennek is egy szűkebb eleme a rendőri intézkedés.

A címválasztás nem arra utal, hogy valamennyi a címben szereplő területtel kimerítő módon foglalkozom, csupán szeretném így is megjeleníteni azt az álláspontot, hogy a rendészet a közigazgatás része és így a rendőr intézkedése a közigazgatás működésének egyik alapeleme.

I. 2. A kutatás módszere

A feldolgozás módszerét a kutatás célkitűzései határozzák meg. Így disszertációm elkészítésekor a választott témakört a hagyományos történeti – dogmatikai – logikai elemzés útján dolgoztam föl. A szakirodalmi eredményeket monográfiák, tanulmányok, cikkek alapján tanulmányoztam. Nem kerülhető meg a témában a történet áttekintés, a nemzetközi kitekintés. A rendőri intézkedések elemzésekor szembesültem azzal, hogy a szabályozásuk országonként oly mértékben eltérő, hogy az összehasonlító elemzés parttalan – csupán a különbségekre rámutató de eredményre nem vezető – küzdelem lenne. Így nem az intézkedések, hanem a rendészet alkotmányos szabályozásának elemzésével próbáltam a nemzetközi összehasonlítást elvégezni.

A rendőri intézkedéseket, a tételes joganyag vizsgálata mellett, rendőri jelentések, parancsnoki vizsgálati jelentések, állampolgári panaszok vizsgálata során keletkezett iratok, éves összefoglaló jelentések elemzése útján elemeztem.

Fontos, hogy megjegyezzem: a kutatás nagyobb része konkrét intézkedések és parancsnoki vizsgálatok elemzését jelenti. Azonban egyetlen esetben sem minősítettem megállapításaimmal, következtetéseimmel rendőri szervet vagy intézkedő rendőrt, parancsnokot.

A dolgozat az általam legfontosabbnak tartott kérdéseket taglalja, a téma lényegre törő megközelítésének és feldolgozásának szándékával. Az értekezés, több helyen, szakmai vitákat tár a tisztelt olvasó elé, ezekből többféle álláspont megismerhető, így bárki szabadon eldöntheti, hogy melyiket tartja helyesnek és irányadónak. Természetesen a dolgozatból az én álláspontom, véleményem is kiderül, hiszen a tudományos viták és elemzések keretében lévő definíciókról szóló viták kérdésében – kellő tisztelettel – magam is állást foglaltam. Nem tértem ki azonban – bár nagy volt a kísértés – a rendészet kapcsán felmerülő napi politikai aktualitásokra, az elmúlt néhány év rendőrséget érintő, nagy vihart kavaráó „intézkedéseinek”, eseményeinek elemzésére.

II. Az értekezés rövid bemutatása, a tudományos eredmények összefoglalása

A dolgozat nyolc fejezetre tagolódik. A bevezetésben szerepelnek a témaválasztás indokai, a kutatás céljai illetve módszerei.

A II. fejezet a *Rendészeti jog alapjai* cím alatt a rendészet alapvető fogalmait illetve az ezekkel kapcsolatos tudományos téziseket, megállapításokat elemzi.

A törvényes rend fenntartása és az erre irányuló társadalmi elvárás egyidős az emberiséggel. A közigazgatás talán legrégebbi tevékenysége – az adó beszédése mellett – a rendészet. Természetesen a társadalmi fejlődéssel együtt a rendfenntartás módszerei, intézményei folyamatosan változtak. A változások generálták a rendészettel összefüggő alapvető fogalmak kialakulását illetve azok változásait is. Így a közbiztonság, a közrend, a belső rend fogalmak elemzése nem hagyható ki egy rendészettel foglalkozó kutatásból.

Ezzel együtt a tudomány művelői között az sem egyértelmű, hogy a rendészet vagy a rendvédelem megnevezés a legjobb az elemzett tevékenység leírására. A rendvédelem kifejezés jelentéstartalma máig vitatott, ennek ellenére beépült a jogalkotásba és ezen keresztül a jogalkalmazásba is.

Ebben a fejezetben összevetem a vázolt fogalomkörben ismert álláspontokat és természetesen rögzítem saját véleményemet is. A tudományos elemzés nem nélkülözheti a tételes jog fogalmait és változásait sem.

A dolgozat készítésekor fontosnak tartottam, hogy ne szakadjak el a gyakorlati rendőri munka szempontjaitól, ezért az egyes definíciók, megállapítások vizsgálatánál megpróbáltam azok gyakorlati megvalósulását, összefüggéseit is feltárni vagy legalább bemutatni.

Általában ha a rendészet szót hallja valaki szinte azonnal a rendőrségre, esetleg néhány más rendészeti (egyenruhás) szervre gondol. Ezzel szemben a rendészeti tevékenység számos (civil) szerv működését jelenti, sok esetben persze a rendőrséggel együtt. Gondoljunk csak a legitim fizikai erőszak alkalmazására, amit a hatóság felkérésére a rendőrség hajt végre. Természetesen a polgárőrség által végzett munka is része a rendészetnek.

Az is megállapítható, hogy a közrend és a közbiztonság fogalmakat sok esetben egymást helyettesítve vagy olykor azonos tartalmú fogalomként használják még szakértők is. Ennek feloldásához próbáltam segítséget adni ebben a fejezetben illetve a rendészet vagy rendvédelem vita eldöntéséhez is igyekeztem hozzájárulni.

A III. fejezet *A rendészeti jog szabályozása külföldön* kísérletet tesz arra, hogy az Európai Unió egyes országainak illetve az Amerikai Egyesült Államok rendészeti jogi szabályozását és egyes szerveinek működését vázlatosan bemutassa.

A szabályozásbéli különbségeket alapvetően az egyes országok alkotmányaiban megtalálható rendészeti vonatkozású normák összehasonlításával tehetjük világossá. A kutatás során világossá vált, hogy a rendőri intézkedések végrehajtására vonatkozó szabályok összehasonlítása érdemleges eredményre nem vezet. A szabályok országonként eltérnek és az eltérések az egyes intézkedések elnevezésében illetve az azonos elnevezések eltérő tartalmában is tetten érhetők. Azzal együtt, hogy egyes országok alaptörvénye részletesen, míg alkotmányok csak felszínesen szabályozzák a rendészet kérdését, az összevetés ezen a szinten mindenképp hasznos lehet.

Az eltelt 20 évben sokan tanulmányozták más országok rendészeti szerveinek felépítését, működését. Sok esetben biztosított volt a képzés lehetősége pl. az Egyesült Államokban, amely rendszeres kiutazásokat és részvételt jelentett, gyakorlatilag tanfolyami jelleggel. Csakhogy a magyar rendőrség ezt lényegében jutalmazásra használta föl. Így az amerikai kiképzők erősen elcsodálkoztak, hogy a soron következő alkalommal mások, majd megint mások jelentek meg a képzéseken.

Mindössze azt szerettem volna elmondani a fentiekben, hogy rendkívül fontos más országok módszereinek, szabályozásának tanulmányozása, viszont komoly hiba ezek kritika nélküli átvétele.

A IV. fejezet a *Történelmi áttekintés*, amely a kezdetektől napjainkig vázolja a magyar rendészet fejlődését.

A rend fenntartása és az erre vonatkozó igény egyidős az emberiséggel. Történelmünkben határozottan kirajzolódik az a mérőföldkő, ahonnan a modern, alkotmányos keretek közé illeszkedő hatalomgyakorlás rendszerének kialakulását számítjuk. Ez az időpont az 1848-as forradalom idejére tehető. Természetesen nem szeretném lebecsülni a korábbi időszakok eredményeit – jakobinus mozgalmak, reformkor – de ezek szellemi, politikai kísérletnek tekinthetők csupán.

„A magyarországi rendőrségeken belül – az önkormányzati rendőrségek mellett – az állami rendőrségek alkották a rendőri szervezetek másik csoportját. Három állami rendőrség működött: a fővárosi rendőrség, a Magyar Királyi Határrendőrség és a Fiumei Állami rendőrség. Állami rendőrséget ott hoztak létre, ahol kiemelt fontosságot tulajdonítottak a rend

fenntartásának, illetve annak, hogy azt az állam közvetlenül felügyelje. A korabeli kormányzatok ilyen fontosságúnak tekintették a főváros és Fiume közbiztonságát, valamint a Magyar Királyság államhatárának őrzését. Az állami rendőrségek elit csoportot alkottak a magyarországi rendőrségek között. A személyi állomány képzettsége, felszerelése, ellátása, bűnfelderítési mutatóik mindegyike követendő példát jelentett az önkormányzati rendőrségek számára.”¹

„A rendvédelmi tevékenység fontosabb területeit törvények és rendeletek útján, központilag szabályozták, az egész ország területére egységes formában. Ezek beépültek az állami rendvédelmi szervek, valamint az önkormányzati szervek rendőrségeinek szolgálati szabályzataiba is. A századfordulóra kialakult a rendvédelmi szervek hatásköre is. A területi elv érvényesült, a határok azonban nem voltak merevek. Az egyik szerv tagja a másik testület területén is dolgozhatott a helyi illetékes tudtával. A csendőrség és a rendőrség tekintetében érdekesen alakult az elhatárolás. A falvakban egyértelműen a csendőrség látott el közbiztonsági szolgálatot, a törvényhatósági jogú városokban pedig a helyi rendőrség. A rendezett tanácsú városok egy része azonban e feladatra részben vagy egészben, térítés ellenében, a csendőrséget kérte fel. Különösen a külterületek rendfenntartásába vonták be a csendőrséget, míg a belterületeken inkább a helyi rendőri szervezetet alkalmazták. Ha egy rendezett tanácsú város rendőrsége nem tudott megbirkózni egy bűnüggel, a közeli törvényhatósági jogú város rendőrségét kérhette föl az ügy kiderítésére. Ilyen helyzetben abszolút indokolt volt a rendvédelmi szervek fontosabb eljárásainak, elsősorban a polgári szabadságjogok korlátozásával összefüggő tevékenységének központi szabályozása.”²

„A nyomozati munka mellett a közrendvédelmi szolgálatnak az emberi szabadságjogokat érintő sarkalatos részét is központilag szabályozták a Magyar Királyságban. Ide tartozott az előállítás, elővezetés, bekísérés, a motozás, a házkutatás, a fegyverhasználat és a bilincs alkalmazása.”³

„A városi rendőrségek szolgálatellátását a szolgálati szabályzatuk határozta meg. Minden városi rendőrségnek külön szolgálati szabályzata volt. Bár a városi rendőrségek a szolgálat szabályzat és a rendőri szolgálatellátás terén mintának tekintették az állami rendőrségeket, mégis e téren érvényesült a helyi rendőrkapitányoknak a bűnüldözésről alkotott felfogása. A városi rendőrségek szabályzata általában a helyi rendőrség szervezeti felépítését, a testület célját és feladatait, a felvétel és elbocsátás szabályait, a fegyelem kérdéseit, a magatartási

¹ *A magyar rendvédelem története 1995.. 69. o.*

² *A magyar rendvédelem története 1995. 74. o.*

³ *A magyar rendvédelem története 1995. 75. o.*

szabályokat, a panasztétel lehetőségeit, a szolgálatellátás és fegyverhasználat szabályait, az egyes beosztások köteleit, a személyi állomány járandóságait, valamint a szolgálatellátás során előforduló részfeladatok ellátásának módját (bekísérés, elfogás stb.) tartalmazta. E kérdések szabályozása során – bár voltak közös vonások – a szabályzatok mindegyike egyedi alkotás maradt.”⁴

A II. Világháború utáni időszakban „a magyar rendvédelem történetében az 1945-től 1950-ig terjedő korszak fő ismérve nemzeti rendvédelmünk felszámolása és a megszálló hatalom rendvédelmi modelljének az országra erőltetése összhangban volt a teljes közigazgatás szovjet típusú átalakításával.”⁵ „A rendvédelmi tevékenység a sztálini diktatúrában sajátos módon deformálódott. A rendvédelmi szervezetek kisebb-nagyobb mértékben a diktatúra törvénysértő és antihumánus tetteinek eszközévé váltak, melynek során lényegében a teljes lakosságot, minden családot ért valamilyen atrocitás. Bár ezek korántsem tekinthetők azonos súlycsoportúaknak.”⁶

A dolgozat V. fejezete *A rendőri intézkedés szabályozásának története* címet viseli. Az előző fejezet mellett, amelynek alapja nyilvánvalóan más kutatók – történészek – eredményeire épül, fontosnak tartottam, hogy saját kutatásommal is feltárjak olyan összefüggéseket, melyekből a történelmi fejlődés vagy éppen csak változás nem a társadalom egészét érintő jelenségekből, hanem a rendőrség tevékenységét szabályozó joganyagból mutathatók ki.

Természetesen nem lehetséges egy dolgozatban, különösen annak egyetlen fejezetében, minden korszak minden rendőri intézkedését elemezni és összehasonlítani a korábbi és későbbi szabályokkal. Bízom abban, hogy az általam kiválasztott intézkedések fejlődési menetét bemutatva kirajzolódik egy kép az tisztelt olvasóban arról, hogy ezek a szabályok tökéletesen kifejezik a társadalom adott időszakra jellemző állapotát, illetve a hatalom természetét.

A fejezet tanulságos lehet a jogalkotó számára is, hiszen ha időt szánunk a rendészeti jog korábbi eredményeinek tanulmányozására, könnyedén belátható, hogy a korábbi regulák gyakran sokkal világosabban, egyszerűbben, érthetőbben fogalmazznak. Nem várható el a rendőrtől intézkedési helyzetben, hogy megpróbálja feltárni a jogalkotó akaratát. A szabály legyen egyértelmű és alkalmazható. Ha napjaink kodifikátorai időnként kellő tisztelettel

⁴ *A magyar rendvédelem története 1995. 76. o.*

⁵ *A magyar rendvédelem története 1995. 125. o.*

⁶ *A magyar rendvédelem története 1995. 138. o.*

fellapoznák az általam is elolvasott joganyagot, talán könnyebben megfelelénének a fentiekben vázolt követelményeknek.

A vizsgált időszak tételes joga néhány esetben magyarázatra szorul, hiszen egy rendőri intézkedés esetlegesen később más tartalommal jelent meg a szabályokban. Bízom abban, hogy ezeket a kiegészítéseket is sikerült minden esetben az olvasó számára világossá tenni. A két történeti jellegű fejezetben többször párhuzamosan szerepeltetem a fejlődés illetve a változás fogalmakat. Úgy gondoltam, fontos annak érzékeltetése, hogy a későbbi szabályozás nem jelent mindig fejlődést. Ha a törvényi szabályozást később egy BM parancs váltja föl, ezt talán komoly bátorság lenne fejlődésnek nevezni.

A soron következő, VI. fejezet *A rendőri intézkedés fogalma, jogszabályi háttere* címet kapta.

A közigazgatási jog és ezzel együtt a rendészeti jog alapvető fontosságú területe a hatóságok eljárásának, tevékenységének szabályozása. Az egyes közigazgatási ügyekben hozott döntések – határozatok – mellett a hatósági intézkedések jelentik az eljáró szervek fő tevékenységi formáit. A szakirodalomban a hatósági intézkedés fogalma, illetve a közigazgatás hatósági jogalkalmazó tevékenységének leírása megtalálható. Azonban a rendőri intézkedés alkalmazható definíciója hiányzik. Ebben a fejezetben kísérletet tettem arra, hogy a rendőri intézkedés jogszabályi alapjainak leírása mellett ezt megalkossam.

Az intézkedést a hatósági aktusok rendszerében kell elhelyezni, bár ismert olyan álláspont, amely ennek ellentmond. A fejezetben a rendőri intézkedés foganatosításának jogszabályi alapjait is részletesen tárgyalom. A rendőri intézkedésekkel összefüggésben sokáig vitatott volt, hogy az egyáltalán keletkeztet-e bármilyen jogviszonyt, illetve ha igen, akkor melyet és kik között? Erre a vitára a Legfelsőbb Bíróság tett pontot azzal, hogy valamennyi rendőri intézkedés okán biztosította a bírósághoz fordulás lehetőségét, a közigazgatási eljárásban biztosított jogorvoslati lehetőségek igénybevétele után.

A VII. fejezet *A rendőri intézkedésekkel szemben alkalmazható jogorvoslatok* címet viseli.

A jogilag szabályozott eljárásokkal szemben alapvető követelmény, hogy az ügyfél illetve az eljárásban egyéb módon érintett személy részére jogorvoslati lehetőséget biztosítson. Ez az alapvető jogunk az alkotmányból eredeztethető:

„A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot - a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan - a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.”⁷

Nem vitatható, hogy a rendőri intézkedések által okozott jog – illetve érdeksérelmek orvoslására is biztosítani kell a megfelelő, jogilag szabályozott eljárásokat. A rendőrségről szóló törvény ennek a követelménynek eleget tesz. A fejezetben kifejtem azt, hogy a Rtv. által alkalmazott panasz jogintézményét miért tartom helytelennek, illetve, hogy milyen módon lehetne csökkenteni a jogorvoslati lépcsők számát úgy, hogy ezzel az állampolgárok jogai nem csorbulnak. Természetesen a rendőrségről szóló törvény által biztosított lehetőség mellett jogorvoslati lehetőségként értékelhető az állampolgári jogok országgyűlési biztosához vagy a külön biztosok valamelyikéhez fordulás lehetősége is.

A jogorvoslati rendszer szorosan kapcsolódik az intézkedéseket követő parancsnoki tevékenységhez, hiszen lényegében annak egy részét az intézkedő rendőr parancsnoka valósítja meg.

A fejezetben a jogorvoslati rendszert abból a megközelítésből is megvizsgálom, ahogyan az napi gyakorlatban megvalósul. Feltárom azokat a hibákat is amelyek sajnálatos módon – bár csökkenő számban – de megjelennek a hatósági döntésekben.

A 2006-os eseményekkel, mint az korábban jeleztem nem foglalkozom, hiszen a történeteket ma még nem lehet tisztán jogászként vizsgálni. Annak ellenére döntöttem így, hogy a dolgozatomban feldolgozott témakör szempontjából számos érdekes adalékot találhattam volna.

A dolgozatom utolsó, VIII. fejezetében összefoglalom mindazt, amit kutatásom során sikerült feltárnom, illetve a kitűzött célokhoz képest elért eredményeket rögzítem. Megpróbáltam javaslatokat tenni arra, hogy milyen módon lehetne a rendőri intézkedések szabályozását a napi gyakorlat számára világosabbá, alkalmazhatóbbá tenni.

⁷ 1949. évi XX. törvény 57. § /5/

dr. Gábor BUZÁS

Public administration – law enforcement – measure taken by the police

PhD dissertation

The task, I have set as an aim, on the one hand is to search the measures taken by the police – as the most often applied tool of police activity -, on the other hand is to search its taxonomical placement into the operational - regulation framework constituted by the constitutional frame and administrative law.

On the one part the dissertation provides an overview about the concept of law enforcement - about the debates and theories concerning the elements of this concept -, and about the development of law enforcement as well. It outlines the actual problems concerning the measures taken by the police, and tries to give the right answer for the question of how it could be possible to apply the adequate principles and rules meeting the requirements of the 21st century for regulating these measures.

On the other part my intention was to give a picture about the awkwardness found in the operation of law enforcement organs – particularly in the operation of the police -, and to prove its influence even on the daily functioning of the police, thus on the measures taken by the police as well.

The method of working up is determined by the objectives of the research. Therefore I have treated the chosen topic by using the way of the traditional historical – dogmatic – logical analysis. I have studied the results of the scientific literature on the basis of monographs, essays and articles. The historical overview and international comparison could not be avoidable in this issue. During the analysis of the national measures taken by the police in different countries I have faced up to the fact that their regulations are so much different from each other that the comparative analysis would have been an unsuccessful battle, merely pointing out the differences without reaching any result. Therefore I have tried to execute the international comparison by analyzing the constitutional regulation of the law enforcement instead of by analyzing the measures themselves.

The measures taken by the police have been analyzed by studying and analyzing the written law, documents of police reports, commanding examining reports and documents rising from examinations of civic complaints, and the yearly issued summing up reports.

Introduction of the dissertation:

Chapter II “**The basis of the law of law enforcement/police**” analyses the basic concepts of law enforcement, and the scientific propositions and findings relating to these concepts.

Maintenance of the legal order and the social expectations aiming at this legal order is the same age as humankind. Law enforcement can be said to be probably the oldest activity – besides collecting the taxes – of the public administration. Of course, parallel with the social development the methods and institutions of maintenance of public order have been changing continually as well. Changes have initiated the formation and also the development of basic concepts connected with law enforcement. Therefore the analysis of the concepts of public security, public order and internal order can not be missed out from a dissertation dealing with law enforcement.

In Chapter III “**The foreign regulation of the law of police/law enforcement**” I have made an attempt to sketch out the regulations of the law of police and the operations of certain organizations of some EU member states and of the United States of America.

Chapter IV “**The historical overview**” outlines the development of the Hungarian law enforcement from the very beginning till today.

Maintenance of the public order and the claim to this is the same age as humankind. The milestone of the origin of the modern system of power-wielding - that fits into the constitutional frame – is outlined distinctly in our history, which is the period of the revolution of 1848. Of course I would not like to underrate the results of the previous periods – such as the Jacobin movements, the age of reforms – but according to my opinion these can be considered only as mental and political attempts.

The 5th Chapter has the title of “**The history of the regulation of the measure taken by the police**”. Besides the previous chapters – where the basis have been built obviously on the results of other researchers – historians -, I considered it very important to discover with my own research such connexions, from which the historical development or only the changing can be demonstrable from the law, regulating the operation of the police and not from the phenomena respecting the whole society.

The 6th Chapter got the title of “**The concept and legal background of the measure taken by the police**”. The regulation of the procedure and operation of the authorities is an area that has indispensable importance in the administration law and in the law of police. Besides the decisions – resolutions – adopted in each administrative cases, the measures taken by the authorities mean the main forms of activities of the proceeding authorities. The concept of the measure taken by the authorities and also the specification of the executive activity of the authority of the public administration can be found in the scientific literature. But the applicable definition of measure taken by the police is missing. In this chapter I made an attempt to create this definition beside introducing the legal basis of these measures.

Chapter VII has the title of “**Legal remedies applicable against measures taken by the police**”.

Basic requirement in the legally regulated procedures is that the possibility of legal remedy has to be guaranteed for the clients and persons concerned other way in the procedures. This basic right of citizens can be originated from the Constitution.

In the last chapter (Chapter VIII) of my dissertation I summarized all the things I had managed to discover during my research, and I recorded all the results I had managed to reach comparing to my initial ambitions. I have tried to make proposals for the possibility of how the regulation of the measures taken by the police could be made more clear and applicable for the everyday practice.

dr. Buzás Gábor r. alezredes, főiskolai adjunktus

Publikációs tevékenység:

1. A rendőri intézkedések szabályozásának rövid története
(tanulmány, Belügyi Szemle 2006. szeptember)
2. A rendőri intézkedés jogi jellege
(Rendvédelmi Füzetek RTF 2004.)
3. A rendőri intézkedésekkel szemben alkalmazható jogorvoslatok I –II.
(Magyar Közigazgatás 2003. május, június)
4. Közbiztonsági Vezetőképző főiskolai jegyzet
(Rendőrtiszti Főiskola Budapest 2003., társszerzőként)
5. Közrendvédelmi alapismeretek
(főiskolai jegyzet /Rendőrtiszti Főiskola Budapest / társszerzőként, Rejtjel Kiadó 2004.)
6. Közrendvédelmi szakismeretek
(főiskolai jegyzet /Rendőrtiszti Főiskola Budapest / társszerzőként, Rejtjel Kiadó 2004.)
7. A fogdai rendkívüli események kivizsgálása
(Rendvédelmi Füzetek RTF 2004.)
8. A személyi szabadságot korlátozó intézkedések. Adalékok a rendőri intézkedések történetéhez
(Jogvédelem - rendvédelem tanulmányok RTF 2007.
Szerk: Prof. Dr. Szigeti Péter)
9. A közigazgatási eljárási jog – főiskolai jegyzet
(RTF, társszerzeményben, 2008.)
10. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályai
(Rejtjel Kiadó Budapest 2009. társszerzőként)